

Előfizetési ár

Helyben, hához hordva:
Negyedévre 2 korona
Félévre 4 korona

Vidékre, postán küldve:

Negyedévre 3 X 50 f.
Félévre 7 K — f.

KECSKEMÉTI LAPOK

Megjelen minden nap

hétféltől és

ánnepnapján nap kivételével.

(KECSKEMÉTI FRISS UJSÁG)

FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP.

A lap szellemi és anyagi részére vonatkozó összes dolgok a szerkesztőség és kiadóhivatalba intézendők.

A szerkesztésért felelős: **Hollós János.** Telefonszám: 141. Lapfajlagos: a **Nyomdarszénvénnyársaság.**

Végkimerülés.

Vége a háborúnak. A hadviselő felek végkimerülése vetett véget az immár egészen céltalan embergyilkolásnak. Diplomáták, hadvezérek, kis királyok és nagy császárok ugyan még nem zárták le a balkáni háborút, azonban a tönkrefaradt, agyonnyomorított, végleg kimerült katonák, azok már lezárták. Nem akarnak tovább veredni. Elég volt. És erre talán már a diplomaták, a hadvezérek, a kis királyok és nagy császárok is zárlatot fognak csinálni.

A háboru megölte önmagát. A moloch fölfalta önmagát. A skorpió önmagába döfte mérges fulánkját. A Drakula kiszívta a saját véréit és most ott fekszik Csatadzsza, Gallipoli, Janina, Szkutari, Sztrímopol körül alétlan tehetetlenül, mozdulatlanul.

Ráfogják a rettenetes hőcseré, hogy nem lehet háborút folytatni tőle. Ráfogják a hidegre. De decemberben hó is, hideg is, hiába állta utját a vitézeknek. Mentek előre vagy futottak hátra derekasan.

A borzalmas valóság az, hogy az ellenfelek ki vannak merülve, félig el vannak rothadva, egészen el vannak nyomorodva. Se komoly támadásra, se komoly védelemre nem képesek. Iszonyu állapotban van bolgár és török, szerb és montenegrói egyaránt. Nincs friss ereje, csak 17 éves gyermekek és az

50 éves öregek, hogy hadba menjenek. A férfinépség java oda van: halott, nyomorék, sebesült és elszórt, lézengő árnyalak. Ezért nem harcoltak, mióta a fegyverszünetet fölmondták, a háboru maga vetett véget a háborúnak és a háboru csinálta meg a békét.

Az európai békét pedig az fenyegette, hogy tovább dul a balkáni háboru. De a Balkán kifogyott az emberből, kifogyott fegyveréből, kifogyott pénzből, kifogyott mindabból, ami lehetővé tenné a háboru folytatását.

Beállott a végkimerülés. Zárlatot csinál a háboru.

Ez a zárlat — ami dicsőséges monarchiáknak, amely megint kirántotta villogó kardját és mindenütt ott lábatlankodott a fényes szerszámmal, ahol semmi keresni valója sem volt — eddig kerek 800, nyolcszáz millió koronájába került. És ha valaki azt találná kérdezni, hogy hát mit értünk el ezzel a horrorbilis áldozattal, mit kaptunk, hát akkor ennek a kiváncsiszkodó valáknak megsughatjuk, hogy . . . tapasztalatot azt szerzünk, de egyebet semmit.

A világ összes orszagai között a kimondottan legszegényebb ország: Magyarország! És ez a koldusország kidobott egy kétes . . . tapasztalatért eddig 800 milliót! — Egy kicsit sok! De az még nem a legnagyobb baj, hogy sok, hanem az a baj, hogy . . . nincs! Vagyis nem tudjuk, hogy honnan vegyük elő ezt a rengeteg pénzt.

Az ország első fináncszakemberei mondották, hogy a monarchia külföldi kölcsönt nem kap. A franciák nem adnak, Németországnak pedig magának kell, ami van. A pénz tehát beföldön kell előteremteni!

Ez pedig nálunk pénzügyileg fog oda vezetni, ahol a Balkán államok hadászatiilag állanak: a végkimerülésre!

Elmarad a tömegsztrájk!!

Rendkívüli izgalommal várta ma egész Budapest, hogy az ellenzéknek a parlamentben való mai szereplése után, mit határoz a szociáldemokrata-párt vezetősége. A késő délutáni órákban már olyan hírek terjedtek el, hogy a pártvezetéség szede reggel hat órára proklamálja az általános sztrájk kezdetét. Ezek a hírek azonban nem feleltek meg a valóságnak. Egészen meglepő fordulat történt:

A szociáldemokrata pártvezetéség ma este fél hat órákor hosszas tanácskozás után kimondotta, hogy a mai parlamenti események következtében a jelen pillanatban bizonytalan időre elhalasztja a tömegsztrájkot.

Ez a határozat nyilvánvalóan összefüggésben van az ellenzék mai parlamenti viselkedésével. A szociáldemokrata párt az utolsó pillanig azt hitte, hogy az ellenzék parlamenti fordulatot fog rögzíteni. Nem így történt; az ellenzék meglegedett egy ünnepies deklarációval, s csöndesen kivonult a képviselőházból. A szociálisták elhatározására ez döntő hatással. Ha az ellenzék ünnepies deklarációval elégszik meg, — így vételekdek, — nincs semmi értelme annak, hogy a munkásság a véret ontssa. Ez a védekezés nyíltan kifejezre

TÁRCA.

Divat és erkölcs.

— Felolvasás a Kecskeméti Katona József Kör-ben 1913. február 28-án. —
Tartotta dr. **Buday Dezso** egyetemi magántanár, jogakadémiai tanár. (Főlistán.)

Tessék megnézni egy berlini szilveszter-éjszakát, vagy egy bécsi népmulatságot és utána itthon egy alacsonyabb rangú, mondjuk, parasztmulatságot. Ami parasztnak hasonlítottatlanul diszkrétbő, előkelőbb a mulatásban, mint Germaniának szöke, hosszú szakállas gyermeke. Vagy csak a most vegyük; magam láttam, hogy a berlini jobbjaita moziban, sörökanccsok mellett, olyan izléstelen képeken nevet az intelligensőbb német publikum, amilyen filmek hozzánk, Magyarországra be sem hoznak. Páthé freres egykori főemberétől hallottam, aki Párisból jött mihozánk, hogy a magyar közönség épen olyan kényes izlésű, mint a francia.

Vagy hogy egy másik bonabón eloszlassak: gyakran halljuk az erkölcsös németeket és az erkölcsstelen franciákat emlegetni. Pontosan fordítva áll a dolog. A francia családai elég tisztasága az angoléval vetekedik, a németelő jobb nem is beszélni.

Modd meg, mit csináltsz uezs gráidban és én megmondom, hogy ki vagy. Az egyik majmolja a gentryt és lovakkól, kutyákkól beszél, — a másik beüli a kiskocsájába és csöndesen iszik, a harmadik nemzeti

játékunkat, az alsóts művelő. És hányféle zsúrú láttam már életemben! A zene, az ének, magában az is szép; a tánc magában, az is szép (ha a fehér keztyűt nem hagyják otthón), a beszélgetés, az is szép. De amikor minden egyszerre történik s mindenre igyekszik a másikat túlkiabálni, jóllehet diszkrétbő hangon is megérthetnek egymást, ugyebár ez nem szép dumi! Nehogy félreírtesenek, hölgyeim és uraim, Peste ez a dolog pontosan így van — és vidéken sincs azért épen mindenütt egészen így.

Azon veszem észre magamat, hogy már a társas együttélés divatiaról beszélek. Itt van aztán igazán nagy szükség rá, hogy a divatunkat az erkölcsseink szentel alakítsuk.

Mert az erkölcsseink, hála a jó magyar individualitás, kissé zárkózott, de azért szelvényes temperamentumok, nagyjában megfelelően a francia-angol társas-élet erkölcsi ideáljának. Csak még a szokásaink nem fejlődtek annyira.

„Ismerd meg tenmagadat” ezt mondta valamikor Szokratész. (Es meg is volt a büntetése: mivel nagyon szerény volt és beúttá hibáit, azok, akik ezt nem látták be, mégrohparhat tattak vele).

„Ismerd meg tenmagadat” — én ezt épen fordítva magyarázom. Ember, ismerd meg értekedet, etikai hivatottságodat. Lásd be, hogy különb vagy a világ minden nemétjénél, ne utánozd tehát azoknak a szürke, együgyű szokásait. Nézz a szived mélyébe: nagyon sok kincs, nagytrőrés, teremteni

vágyás, dacos nagyot-akarás van ott eltemve, csak ki kell ásni. Ne fecseled tehát az idődet. Ne mulass úgy, mint valami német kispolgár. Ne hódolj az egyszerű, szürke társas-örömöknek. Magad légy ural cslekedeteidnek s legyen erőd lemondani valami olyan alkalomról, ahol közepeszerű mulatozással kellemesen agyonütheted az időt. Ne törődj azzal, hogy szídnak, hogy talán nem értenek meg. Csinálj magadnak külön divatot, ami az erkölcsi ideáljaidnak megfelelő. És ne törődjél a kishütelűkkel. Ne légy egyszóval szürgeura, vagy szürke szabottús. Érdeklődj minden iránt. Tudj mulatni is, ha kell, diszkrétén és előkelően, de két dolog mindég meglassék rajtad: a nagyrahivatottság, a szemed előtt lebegő eszmények okozta komolysága s az élet el nem tékoztolt energiádnak titkosan lobogó tüze. És te, fiatal urleány, te is ismerd meg értekedet! És gondoskodj róla, hogy ezt mások is respektálják! Mind újabb és újabb tere nyílik a komoly munkának a te leányéleted számára is. A jötekonyság, a szegénység és a tudóvsz elleni küzdelem, az izlés irányítása és gyakorlása: mindmégannyi szép feladatok!

Ismerjétek meg magatokat, fiúk és lányok — és törekedjétek a nagy ideáluk felé.

De ne csak magukat ismerjétek meg, hölgyeim és uraim, hanem egymást is. Mert minálunk az emberek még nem ismerik egymást. Ezen a térer már el vagyunk maradvá az angol divattól.

